

udsætning, at Forslaget kan blive ophøjet til Lov, som det nu gaar til Landstinget. Naar det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) fandt Anledning til at sige, at jeg havde anbefalet den højtærede Indenrigsminister, at han skulde gaa op i Landstinget og se at faa dem til der at lade 2det Stykke af § 4 udgaa, er det ikke rigtigt, det sagde jeg ikke. I Anledning af, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som sagde, at det ikke var muligt, at man med denne Bestemmelse kunde føre Loven igennem i det anden Ting — en Bemærkning, som ogsaa fandt Tilslutning fra den højtærede Indenrigsminister, — var det, jeg udtalte, at jeg satte megen Pris paa, og at jeg ønskede at faa Loven igennem, og derfor vilde jeg ønske, at den ærede Indenrigsminister vilde sørge for, at der ikke blev foretaget andre Ændringer, dersom Landstinget vilde foretage Ændringer, end at 2det Stykke af § 4 gik ud, idet jeg saa haabede, at Folketingsudvalget og Folketinget vilde resignere og modtage Loven saaledes, som den saa kom fra Landstinget. Det var det, jeg udtalte. Men jeg har ikke stillet nogen Opfordring til den højt ærede Minister om at gaa op i Landstinget og se at faa dette 2det Stykke af § 4 ud. Jeg kan stemme for Lovforslaget, som det foreligger, men jeg vil dog sige, at jeg stemmer hellere for Loven, naar 2det Stykke af § 4 var gaaet ud.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja, det forholder sig rigtigt, saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlems Udtalelser, og jeg kan tilføje, at det ikke er min Hensigt at søge at lægge dette Lovforslag nogen Hindring eller Sten i Vejen ved at fremhæve Slutningen af § 4 som en uantagelig Ændring. Det har jeg heller aldrig gjort, men jeg har kun ved de tidligere Behandlinger, som rigtigt fremhævet af det ærede Medlem, advaret imod at gaa den Vej, at gøre denne Tilføjeelse, fordi det var muligt, at der derigennem kunde opstaa Vanskeligheder for Loven. Loven har saa mange andre Fordele og vil paa alle andre Steder virke saaledes, at der ikke vil være nogen Grund til at modsætte sig den paa Grund af denne Bestemmelse. Jeg agter i alt Fald ikke at gøre det, men jeg føler mig slet ikke sikker paa, at det ikke kunde blive Tilfældet, at det blev en Hindring for Loven. Det er i alt Fald sikkert, efter den megen Tale, der har været herom i Aar og Dag, at overset bliver

Bestemmelsen i Slutningen af § 4 i hvert Tilfælde ikke. I øvrigt har jeg ikke Anledning til at udtale videre end dette, at naar det er blevet sagt, at man ved dette Ændringsforslag til § 4 i sin Tid netop var retfærdig og opretholdt den Retning, hvori hele Loven gik, er det efter min Overbevisning en urigtig Paastand. Hele Loven gaar ud paa at ændre i den nuværende Ret til uden Vederlag at tage Grus og Sten. Det er Lovforslagets hele Indhold at forandre den gældende Ret paa dette Omraade, fordi man erkender, at den gældende Ret er en Uret. Saa er det desuagtet, man paa et enkelt Punkt siger: Der skal den gældende Ret, som ogsaa er en Uret, blive staaende, og det er det, jeg har sagt, at det var i mine Øjne en Plet paa Loven, og jeg har foreslaaet, at der skulde staa: „uden for sædvanlig daglig Vandstandslinie“. Der kunde man jo godt give Ret til at tage Grus og Sten, eftersom den paagældende dog ikke kan paastaa, at han ejer mere, end hvad der ligger inden for den daglige Vandstandslinie. Men naar man har sagt, at man har Lov til at tage uden for den sædvanlige Højvandslinie, vil man absolut komme til at tage Ejendom bort fra Folk, Ejendom, som de maaske have betalt Alen for Alen, og det finder jeg ikke berettiget at gøre, naar man skrider til en Lovgivning, hvorved man netop gaar ud paa at tilvejebringe den hidtil manglende Retfærdighed.

Kr. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Det er vistnok ikke gængs og heller ikke nogen god Praksis, at Medlemmer af Udvalget i alt for stort Antal tage Ordet. Det tjener som Regel kun til at forlænge Forhandlingerne. Det er heller ikke, fordi jeg har noget imod den Fremstilling, som er given af den ærede Ordfører, at jeg tager Ordet; thi jeg slutter mig fuldt ud til hans Udtalelser; men der er alligevel et Par Ord, jeg kunde ønske at sige, før denne Sag gaar til Landstinget, for bestemt at præcisere mit Standpunkt i dette Spørgsmaal. Det er noget, som jeg heller ikke har holdt hemmeligt for de Herrer, jeg har arbejdet sammen med i Udvalget. Jeg har fra første Færd gjort gældende, at jeg i og for sig ikke har noget at indvende imod en Lovgivning paa dette Omraade, idet den eksisterende Lov faktisk er forældet og meget mangelfuld, men jeg har haft overordentlig store Betænkeligheder ved at gaa til denne Lovgivning netop under de nuværende Forhold. Det er omtrent den samme Tanke-